



Cesta pod ochranou sv. Michala

NOVINY FARNOSTI JASLOVSKÉ BOHUNICE SÚ PRÍLOHOU BLAVSKÝCH NOVÍN 1/2018

Hojnosť milosti od zmŕtvychvstalého Krista, trvalý pokoj a zároveň plnosť radostí plynúcich z veľkonočného tajomstva vám vyprosuje

Redakčná rada novín

Raz sa postavíme pred Ježiša, ukáže nám svoje rany a spýta sa:

„Čo som mal viac urobiť pre teba, aby si bol lepší?“

Slovo čitateľovi

Víťazstvom je naša viera

Našou planétou otriasajú mnohé krvavé konflikty. Starší ľudia si ešte spomínajú na hrôzy druhej svetovej vojny. **Najväčšia bitka sveta sa však odohrávala pred 2000 rokmi na Kalvárii.** Tu bojoval Ježiš a diabol. Tu sa odohralo konečné víťazstvo, po ktorom mohol Ježiš povedať: „**Daná mi je všetka moc na nebi i na zemi.**“ Navonok ľud pod krížom videl len mŕtve telo Pána Ježiša, ale nevidel ducha, ktorý viedol triumfálne ľudí z predpekia do neba. Nemáme na zemi len vieru vo víťazstvo, ale tiež „vo viere víťazstvo“. Vo viere sme už víťazi. Ján nám to dôrazne pripomína: „A tým víťazstvom, ktoré premohlo svet, je naša viera.“ (1 Jn 5,4) Peter hlásal Židom tri veci: „Zabili ste Ježiša. Boh ho vzkriesil. Robte pokánie.“ Nezvalujeme smrť Pána Ježiša na Piláta. Zomrel za naše hriechy. Sv. Pavol píše: „**Otec vzkriesil z mŕtvych Ježiša, vydaného za naše hriechy.**“ (Rim 4,24)

Peniká tvoje srdce bolesťou nad umučením

Krista? Ak nie, nie si ešte zrelým kresťanom. Otec zjavil svoju doterajšiu slabosť viditeľne až v Kristovi. Tou slabosťou je láska k človeku, jeho milosrdenstvo. Ale potom prečo ľudia trpia? Veľakrát si to spôsobujú sami. Niekedy Boh napomína trestom, ale aj vtedy je mu ľúto človeka. **K strate viery nevedie nemožnosť vysvetliť bolesť, ale strata viery robí bolesť nevysvetliteľnou.** Bolesť je prekážkou k viere len pre toho, kto ju neprežíva.

Prvé základné obrátenie je viera! **Viera je brána ku spásu. Nedajme sa znechutiť prázdny hrobom. Práve on je posol víťazstva Vzkrieseného.** Vierou pozerajme v ústrety vychádzajúcu slnku, ktoré nám dáva nádej. Rozhodnime sa žiť vo svetle a pod vládou víťaza. Žiť s Kristom nie je útek od sveta, ale od hriechu. Každý deň je nová pascha, teda prechod od seba, od hriechu k Bohu.

Požehnané milostiplné sviatky.

M. Vivodík

foto: Marián Vivodík



Vzkriesený Kristus

ČAS SLÁVENIA VEĽKEJ NOCI

Stredobodom cirkevného roku je **Veľká noc**. Od nej sa odvíja celá liturgia, z nej vyžarujú ako lúče Božie milosti, ktoré udržiavajú, rozvíjajú a posilňujú život Cirkvi. Slávenie všetkých pohyblivých sviatkov je teda priamo závislé od času slávania Veľkej noci, kým nepohyblivé sviatky pripadajú vždy na tie isté kalendárne dni roku bez ohľadu na to, kedy je Veľká noc. Aj keď Veľká noc nie je zviazaná s jedným a tým istým dňom v kalendárnom roku, platia tu pevné pravidlá, podľa ktorých možno vypočítať deň slávania Veľkej noci. Sama premenlivosť dňa Veľkonočnej nedele je priam zaujímavou skutočnosťou, ktorá zdobi svätú Cirkev v jej ustanovizniach. Veď už ani v Starom zákone neslávili Židia Veľkú noc vždy v ten istý deň roku, ale podľa toho, na kedy pripadol plný spln mesiaca po jarnej rovnodennosti. Židia slávili a aj slávia Veľkú noc na pamiatku vyslobodenia z egyptského otroctva. Pri slávnostnej večeri jedli pečeného baránka, ktorého krvou označili dvere na svojich prilytkoch, aby ich obišiel anjel smrti, ktorý na Pánov príkaz pobil egyptských prvorođených. Židovská Veľká noc bola predobrazom prvej kresťanskej

Veľkej noci, v ktorej bol zabitý nevinný Boží Baránok – Ježiš Kristus - za hriechy sveta, aby vyslobodil ľudstvo z diabloveho zajatia.

Veľkonočná vigília - v noci

Podľa dávnej tradície táto noc je očakávaním Pána a vigília, ktorá sa v nej slávi, pripomína svätú noc, v ktorú Pán vstal z mŕtvych. Pokladá sa za „matku všetkých svätých vigílií“. V nej totiž Cirkev bdie, očakáva Pánovo zmŕtvychvstanie a slávi ju sviatosťami kresťanského zasvätenia. Celá slávnosť Veľkonočnej vigílie sa koná v noci. Nemá sa začať pred súmrakom a má sa skončiť pred svitaním nedeľného dňa.

Veľkonočná vigília, v ktorej Hebreji očakávali nočný prechod Pána, ktorý ich vyslobodil z faraónovho otroctva, neskôr slávili ako pamiatku každý rok, bola predobrazom budúcej pravej Kristovej noci, t.j. noci pravého oslobodenia, v ktorej „Kristus rozlámал okovy smrti a víťazne vstal z hrobu“. Už od začiatku Cirkve každý rok slávila Veľkú noc ako slávnosť slávnosti najmä nočnou vigíliou. Veď Kristo-

vo zmŕtvychvstanie je základom našej viery a nádeje a krst a birmovanie nás uvádzajú do Kristovho veľkonočného tajomstva: spolu s ním sme zomreli, s ním sme boli pochovaní a s ním budeme aj kraľovať. Táto vigília je aj očakávaním Pánovho príchodu. Veľkonočnú vigíliu slávili už v 5. stor., ako to vidno z reči svätého Augustína: „Zmŕtvychvstalý, ktorému trochu dlhším bdením spievame, nám dá, že s ním budeme bez konca žiť a kraľovať.“

Stavba veľkonočnej vigílie

Veľkonočná vigília sa slávi takto: Po obrade svetla aj veľkonočnom chválospeve (1. časť vigílie) svätá Cirkev rozjíma o divoch, ktoré Pán Boh konal pre svoj ľud od začiatku (2. časť vigílie) až do chvíle, keď je so svojimi novými členmi zrodenými v krste (3. časť vigílie) pozvaná k sviatosťnému stolu, ktorý Pán pripravil Cirkvi ako pamiatku svojej smrti a zmŕtvychvstania, až kým nepríde (4. časť vigílie).

1. časť vigílie: Obrad svetla - Požehnanie ohňa a príprava veľkonočnej sviece
2. časť vigílie: Liturgia slova - čítania zo Svä-

tého písma (opisujú významné udalosti dejín spásy)

3. časť vigílie: Liturgia krstu (vo farských kostoloch sa požehnáva krstná voda)

4. časť vigílie: Liturgia Eucharistie

Veľkonočná nedeľa - omša vo dne

Cirkev slávi tajomstvo Krista, ktorý vstal z mŕtvych, päťdesiat dní, ktoré sú ako jeden deň, jedna nedeľa. V tomto čase opäť precitujeme všetky výrazné momenty Veľkonočnej vigílie a Veľkonočnej nedele Pánovho zmŕtvychvstania. Do popredia nám vystupuje nový život, ktorý vyviera z Kristovho zmŕtvychvstania. Nejde len o spomienku tajomstva Veľkej noci, treba ho viditeľne prejavíť svedectvom nášho života v očakávaní, že splní prísľub, že budeme podobní zmŕtvychvstalému Kristovi, keď vstaneme z mŕtvych aj my. Nie nadarmo sme prežívali Pôstne obdobie, Veľký týždeň zanechal v nás odtlačok, že Posvätné trojdnie sa vtlačilo do nášho srdca. Žiari z nás veľká a opravdivá radosť, ktorá vyplýva z istoty, že Ježiš je živý a je s nami po všetky dni.

Veľkonočné obdobie sa začína Veľkonočnou nedeľou Pánovho zmŕtvychvstania a končí sa turečnou nedeľou Zoslania Ducha Svätého. Prvých osem dní vytvára Veľkonočnú oktávu a slávi sa ako slávnosť Pána. Nanebovstúpenie Pána sa slávi u nás na 40. deň po Pánovom zmŕtvychvstaní, teda štvrtok po Šiestej veľkonočnej nedeli (niekde je to preložené na 7. Veľkonočnú nedeľu). Dni po nanebovstúpení až do turečnej soboty nás pripravujú na príchod

Ducha Svätého (novéna). Farba veľkonočného obdobia je biela.

Veľkonočný pondelok

pokračujeme vo veľkonočnej slávnosti celých 8 dní (Veľkonočná oktáva).

Veľkonočný utorok

Veľkonočné sviatosti nám prinášajú spásu. Tieto sviatosti sú tajomstvá smrti a zmŕtvychvstania Pána. Sú to: krst, birmovanie, Eucharistia a pokánie. Každá sviatosť robí prítomnou Ježišovu Veľkú noc. Vtedy sme dokonale slobodní, keď odhodíme od seba hriech, vtedy nás naplní hlboká radosť ešte pred tým, než ju okúsime v nebi.

Veľkonočná streda

Zmŕtvychvstanie Pána, to nie je len spomienka, ale každoročné prežívanie. Tak hovoríme v kolekte a prosíme, aby nás slávenie veľkonočných sviatkov priviedlo do večnej radosti. Zármutki tohto života nás nesmú deprimovať. Žijeme v tieni večných radostí. Spoznávajme čoraz lepšie Pána pri lámaní chleba a vtedy sa naša radosť rozširuje.

Veľkonočný štvrtok

Veľkonočné Kristovo tajomstvo zjednocuje národy. Dáva každému znovuzrodiť sa v krste alebo oživovať si spomienku na prijatý krst. Pre všetky kultúry je jediná viera a láska. Je to dieľo mocnej Pánovej ruky. V Kristovi sme všetci jedno. Boh vzbudil svojho Služobníka, Krista, aby každého z nás odvrátil od nepravostí.

Veľkonočný piatok

V Kristovom veľkonočnom tajomstve Boh „uzavrel s ľudstvom zmluvu zmierenia“. V Kristovej krvi je to nová a večná zmluva, ktorá sa nám javí v každom eucharistickom slávení. Ide o to, aby sme boli verní tejto zmluve. V nikom inom niet spásy, len v Kristovi ju môžeme získať.

Veľkonočná sobota

Dar viery sa rozširuje na všetky národy. Všetci sú pozvaní k evanjeliu a každým eucharistickým slávením Cirkev šíri tento dar. Vierou a krstným znovuzrozením sa stávame Božími deťmi. Sme z Božej lásky vyvolení Pánovi. Prosíme, aby sme boli raz zaodetí rúchom blaženej nesmrtnosti.

Druhá veľkonočná nedeľa - nedeľa Božieho milosrdenstva (končí sa Veľkonočná oktáva)

Táto nedeľa sa v minulosti volala Biela nedeľa. Pápež Ján Pavol II. ju nazval Nedeľou Božieho milosrdenstva na pamiatku zjavení svätej Márii Faustine.

Celé Veľkonočné obdobie je preniknuté radosťou. Je to radosť, ktorá vyviera z istoty, že vo vzkriesenom Kristovi sme oslobodení od ozajstnej príčiny zármutku - od hriechu.

Ak ostávame v Kristovej láske a plníme Božie prikázanie, vtedy je Ježišova radosť v nás a má byť úplná.

Vybrané z Nábožné výlevy (spracované podľa rovnomerného diela Andreja Radlinského)

TURÍNSKE PLÁTNO

Medzi turistické atrakcie mesta Turín na severe Talianska zaiste patrí aj Dóm sv. Jána, kde je uložené plátno, do ktorého bolo po smrti uložené telo Pána Ježiša. Takýchto obrazov je vo svete viac, ale plátno v Turíne je iné. Pôvodne ho pokladali za pekne namaľovaný obraz. Až pri prvom fotografovaní plátna sa zistilo, že je tam vlastne zobrazený negatív. Ale kto mohol namaľovať negatív, keď ho vynášli len nedávno?

Spustila sa reťaz skúmaní pravosti obrazu na plátno. Postupne sa zisťovalo, že ide o ľudskú krv. Je to odtlačok, lebo tam nie sú ťahy štetcom. Zvláštne je, že plátno má krv na oboch stranách, ale obraz je len na jednej. Ide o muža, ktorý bol umučený presne podľa evanjelií. Pri tom je vidieť, že nemal prebodnuté dlane, ako sa to všade uvádza, ale ruky boli prebodnuté v zápästí. Vedci potvrdili, že dlane by nevydržali taký tlak tela a človek by z kríža spadol. Na plátno možno vidieť, že palec je skrivený dovnútra. Je to preto, lebo cez zápästie ide nerv a keď sa poruší, spôsobí kŕče palca. Krv stekala v smere gravitácie, a tak človek v plátne musel visieť za ruky. Mal prebodnuté nohy jedným klincom. Svedčí o tom viac krvi na jednom chodidle.

Bol zbíchaný spredu i zozadu. Mal trňovú korunu a prebodnutý bok. Plátno hovorí, že ide o muža s bradou, vysokého 175 – 180cm, vážiaceho 75 – 81 kg, s dobre vyvinutým svalstvom.



Turínske plátno

Vek 30 – 45 rokov, typ semitský. Smrť nastala krátko pred uložením do plátna a telo v ňom nebolo viac ako tri dni. Badať tam kvapôčky posmrtného séra, nebadáť tam žiadne príznaky rozkladu. Hrudník je napnutý na nadýchnutie. Ukrižovaný nemal síl sa zdvihnúť na nohy, aby sa nadýchol. Príčinou smrti bolo teda zadusenie. Obraz je trojrozmerný a zvláštne sú na ňom oči. Pod mikroskopmi zistili, že ide o odtlačok mince, ktorú mal na očiach po smrti. Numizmatici zistili, že môže ísť o peniaz lepton, aký dal raziť Pilát v roku 29 a 30. Kriminalisti našli v plátne viaceré pelové zrníčka, z ktorých niektoré sa nachádzajú len v oblasti Palestíny.

Vek plátna skúmali uhlíkovou metódou. Vyšlo im, že plátno pochádza približne z roku 1300. Ruský vedec Kuznecov však urobil pokus s plátanom z čias Ježišových a nechal ho v striebornej schránke, ktorú podpálil. Takýto požiar totižto zažilo aj Turínske plátno. Plátno dal opäť na prieskum a povedali mu, že toto je z roku 1300. Tým vyvrátil použitú metódu datovania uhlíkovou metódou.

Spracované podľa knihy A. Hajduka Turínske plátno

foto: archív

Krížová cesta, ktorá spája



Krížová cesta

Už tretí rok sa koná v našej obci Krížová cesta, ktorá začína svoju púť pri Kostole sv. Michala a končí pri Kostole sv. Martina. Na trase je štrnásť zastavení. Vďaka nápadu nášho kňaza a pomoci obecného úradu sa tejto cesty zúčastňuje okolo 100 ľudí. Touto malou púťou si pripomíname tú ťažkú a bolestnú cestu nášho Spasiteľa, ktorou musel ísť. Vlastne nemusel, chcel. Budeme sa snažiť zachovať tento zvyk každú pôstnu Kvetnú nedeľu. Aj o rok ste všetci pozvaní k precíteniu Kristovho utrpenia.

M.R.

foto: Marián Vivodík

Nespravodlivý Boh

Dúfam, že na poslednom súde Boh bude ku mne nespravodlivý. Áno, nespravodlivý, akým môže byť len ten, kto miluje /Bruckberger/

Kolká múdrosť prosiť Boha o nespravodlivosť v mene jeho obrovskej lásky voči nám, jeho deťom. Boh nám dal život a v ňom šancu prežiť život čestne, vo viere, v láske a добрôte. A čím si ho dnes zaplníme? Viem, niekedy sa to skrátka nedá inak, musíme sa prispôbiť práci, trendu, požiadavkám nastavej doby a podobne. Ale keď si dokázali zachovať Božie pravdy ľudia napríklad v stredoveku, v ťažkých životných údeloch a podmienkach, vždy je cesta k nemu, vždy. Stačí len hľadať a kto naozaj hľadá, nájde. Môžeme začať v medziľudských vzťahoch. Koľko nevraživosti je dnes cítiť, chladu a zahľadenosti len do seba. Každý človek by sa mal strániť uskodiť druhému, lebo Ježišovi stál za to, aby zaňho položil svoj život. A to je vážna vec. Mali by sme sa báť druhému ublížiť, posudzovať ho, haníť ho a poškodzovať mu jeho česť. Vieme, že sme Božie deti a nosíme si i jeho kráľovstvo vo svojom srdci, tak prečo doň nevstúpime hneď? Majme na pamäti v každom bežnom dni veľký dar, ktorý sme dostali od Vykupiteľa - večný život. Preto, aby sme ho nestratili.

M.R.

Najprv vytiahni brvno zo svojho oka

Nedávno ma zaujal jeden článok. Znel: „V autobuse sa viezlo mladé dievča. Pristúpila k nej pani a zrakom začala „hypnotizovať“ miesto, na ktorom dievčina sedela. A nič. Slečna vstala, až keď mala vystúpiť. Podobný scenár sa udial v kostole. Mládenec tak uprene pozeral do mobilu, že si pani, ktorá hundre, že aké to je nemorálne, ani nevšimol. Pri príchode domov si zase všimla, ako sused krivajúco ide z fušky. Všetko toto iba utvrdilo pani v tom, že doba je zlá. Je to úplná pravda. Veď ešte aj tí podnikatelia tak zdierajú. Deti sú rozmazané, mladí leniví, ženy na peniaze, chlapi ako ženy, starí mrzutí. No jednoducho strašná doba. Strašná? Nie! Doba je presne taká, aký je tvoj pohľad na svet! A tvoj pohľad je taký, ako myslíš. A keď je podľa teba doba strašná, to ty strašne zle myslíš! Iba myslíš a nemiluješ! Nepozeraš na svet srdcom, iba si stále niečo o niekom myslíš. Veď to dievča v autobuse, bola mladučká tehotná mamička. Nesmie veľa stáť. Nebola ani nevychovaná, ani zlá. Chlapec si v

mobile čítal spytovanie svedomia, cestuje na misiu, tak sa chcel vyspovedať. Krivajúci sused z fušky, nešiel domov opitý, ale vytkol si členok pri práci. A podnikatelia? Že zdierajú? Ty, keby si podnikal, zdieral by si? Že nie?! Tak prečo si to o nich myslíš? Stále si niečo o niekom myslíš, domýšľaš a vymýšľaš. Pomyslíš si, usúdiš a hneď odsúdiš! Človeku, ktorý má v srdci lásku, však stačí, že Boh vie, ako to je. Boh si o tebe totiž nič nemyslí! Boh vie a nekonečne ťa miluje!“

PS: Už si konečne prestaňme len myslieť a začnime pozerať na ľudí srdcom. Kto nám dal právo súdiť iných – kňaza, starostu, organistu alebo len deti, ktoré sa tešia snehu, mladých, ktorí chcú byť pochopení a hlavne milovaní, stárých, ktorí milujú, keď k nim prídu vnúčatá a sú ešte radšej, keď už odchádzajú.

NEMYSLI, NESÚĎ, NEODSUDZUJ ALE USILUJ SA MAŤ RÁD! AK CHCEŠ NIEČO ZMENIŤ, NAJPRV ZAČNI OD SEBA!

ŽA

Ježiš. Mária, Jozef, orodujte za naše rodiny !!!

Adventný i vianočný čas je už za nami, no často sa vraciame v spomienkach k týmto udalostiam.

Advent: „je časom modlitby, pokory, pokánia, očisťovania sa z hriechov, neopakovaných ročných sv. omší, čas radosti a očakávania narodenia nášho Spasiteľa.“

V 2. adventnom týždni (15.-23.12.) sa konala nověna - deväť dňová pobožnosť s názvom: „Kto dá prístrešie sv. rodine?“ Týka sa udalosti, keď sv. Jozef s P. Máriou išli sa dať zapísať do Betlehema na sčítanie ľudu. Keďže sa nenašlo pre nich miesta v hostinci, museli si hľadať útulok inde. Uchýlili sa do jaskyne, kde P. Mária porodila Božie dieťa, Ježiša. Do tej-

to etapy ich putovania je vsadená táto ľudová pobožnosť. Má mariánsky charakter a ľudia sa spoločnou modlitbou pripravujú na dôstojné oslávenie Ježišovho narodenia.

Viac ako 40 rokov sa každoročne koná táto pobožnosť i v našej malej dedinke v Paderovciach. V minulosti sa nověna konala v domácnostiach. Pri tejto pobožnosti sa prenášal obraz Svätej rodiny, hľadajúcej príbytok. Každý deň sa modlilo v inej domácnosti. Teraz sa u nás koná pobožnosť v kostole. Ale v roku 2017 hrozilo, že sa pobožnosť nebude konať. Ale s Božou pomocou sa na poslednú chvíľu prihlásilo viac ľudí ako obyčajne. Vďaka všetkým, ktorí sa zúčastnili tejto pobožnosti.

J.R.

Farská rada

Pred vianočnými sviatkami prebehla v našej farnosti voľba farskej rady. Každá farnosť má mať zriadenú ekonomickú radu, ktorú máme aj my. Farská rada sa odporúča. Jej úlohou je pomáhať kňazovi v pastoračii vo farnosti. Preto sa aj delí na viaceré komisie. Napr. evanjelizácia, charita, liturgia, deti a mládež, rodina, starší ľudia. V každej tejto oblasti je niekto, kto za ňu zodpovedá. Dáva návrhy kňazovi a pomáha pri realizovaní podujatí. Kňaz sám nedokáže toľko, ako viacerí. Máme byť rodinou, tak sa aj voláme, že sme bratia a sestry. A v rodine si navzájom pomáhajú. Myslí, že som v kostole zle vysvetlil, čo je farská rada, lebo do voľby sa zapojilo len 13 ľudí, plus 1 hlas za Paderovce. Z 1643 farníkov je to 0,8%. No nejako začať musíme. Je paradoxné, že na jednej strane niektorí majú pocit, že kňaz všetko riadi a na druhej strane nemajú záujem, aby tu bol aj niekto iný. Najviac hlasov získali za liturgiu Peter Bubán, za deti a mládež Lucia Bubánová, za starších ľudí Zdenka Valovičová, za evanjelizáciu Kristínka Huttová, za rodinu manželia Valičkovi, za charitu Sylvia Remenárová.

Ďakujem všetkým, ktorým na farnosti záleží.

MV

KNIHA DEUTORONOMIUM

Biblické okienko

V našich úvahách nad Bibliou sa dostávame k piatej knihe Mojžišovej zvané Deuteronomium (= druhý, opakovaný zákon). Predstavuje sa ako zbierka rečí, v ktorých Mojžiš na konci putovania Izraelitov po púšti a pred ich vstupom do zaslúbenej zeme pripomína ľudu Božie nariadenia a zákony. Jadrom Deuteronomia je tzv. deuteronomický kódex predpisov a zákonov, ktorými sa majú riadiť bohoslužby, verejné právo a súkromné právo izraelskej spoločnosti.

Nakoľko ide o predpisy spred približne 3000 rokov, spontánne sa natíska otázka, či táto kniha môže ešte niečo povedať aj kresťanovi 21. storočia. Treba si uvedomiť, že skôr ako

sa Deuteronomium stalo zbierkou predpisov a zákonov, bolo predmetom hlbkej úvahy o Jahveho zásahoch do života a do dejín svojho ľudu, čo je základom poslušnosti jeho Zákonu. Aj u veriaceho kresťana motivuje v podstate

Veď kdeže je národ taký mocný, ktorý by mal svojich bohov tak blízko, ako je Pán, náš Boh, kedykoľvek k nemu voláme. A kde je národ taký slávny, ktorý by mal (také) spravodlivé prikázania a ustanovenia, ako je celý tento zákon, ktorý vám dnes predkladám? (4,7-8)

zachovávanie Božích prikázaní vedomie Božích dobrodíní a zodpovedná vďačnosť za jeho dary a milosti. V našich časoch, keď sa mnohé vierovyznania pýtajú, čo je vlastne základom morálky, Deuteronomium podáva skvelý príklad zákona, morálky, ktorá sa zakladá na rozumovom poznaní a náboženskom presvedčení.

Veľmi silná je reč, kde sa dáva Izraelitom na výber, či chcú žiť podľa prikázav Boha a teda byť šťastní a požehnaní, alebo si vyberú život bez Boha, čo im prinesie smrť a kľatbu. Na záver otázka na zamyslenie: Čo si vyberá Slovensko? A tvoja rodina?

M. Vivodík

Vianočný koncert

Je veľa tajomstiev okolo nás i v nás. Tajomstvo života, krásy, ticha, tajomstvo srdca i spevu. To, že môžeme spievať alebo sa len započúvať do nádherných melódii, to je úžasným Božím darom. A takýmto "trojkráľovým" darom bol pre nás vianočný koncert miešaného speváckeho zboru Cantica Sacra Tyrnaviae, pod umeleckým vedením dirigenta, organistu a regenschoriho Mgr. art. Petra Reiffersa. Vypočuli sme si tradičné i menej známe koledy, duchovné piesne a nechýbal ani tradičný Španielska - Riu, Riu, Chiu. Speváci spievali s nadšením, ale najmä s láskou k Bohu a spevu. Prijemná rodinná atmosféra s vysokohodnotným umeleckým zážitkom vianočného koncertu, pokračovala na fare, kde sa členovia

zboru cítili prijatí a veľmi príjemne. Za to patrí veľká vďaka nášmu duchovnému otcovi. Sakrálny spevácky zbor Cantica Sacra Tyrnaviae patrí medzi najstaršie spevácke telesá v Trnave (r.1880). Radí sa medzi popredné chrámové telesá v regióne i na Slovensku. Stal sa dvojnásobným víťazom celoštátnej súťaže chrámových speváckych zborov v Námestove, koncertoval na domácej pôde i v zahraničí, zúčastnil sa na množstve významných liturgických slávení. Vo svojom repertoári má skladby skladateľov všetkých štýlov a období v slovenčine, latinčine, staroslovenčine, ale aj španielčine a angličtine.

LT

Okienko ekonomickej rady

Na jeseň v roku 2017 sme požiadali obec o dotácie tak ako v predchádzajúce roky. Jednu na údržbu a opravy kostolov a druhú na prácu s deťmi.

Po oprave omietky na dvoch najkritickejších klenbách (ktorú sme stihli tesne pred Vianocami) by malo tento rok prísť k realizácii zatiaľ najnákladnejšej akcii počas fungovania terajšej FER - obnove vnútorných malieb celého kostola a s tým súvisiacou rekonštrukciou elektroinštalácie kostola sv. Michala.

V prvej etape dáme najprv vypracovať projekt na novú elektroinštaláciu do celého kostola (budú sa realizovať nové rozvody osvetlenia i zásuviek). Po vypracovaní projektu budeme môcť pristúpiť k realizácii druhej etapy - obnove vnútorných malieb. V rámci toho bude musieť byť v celom kostole vybudované lešenie a odborníci na sakrálnu maľbu po zhodnotení

stavu vnútornej výzdoby kostola zrealizujú obnovu existujúcich fresiek a vymalovanie celého kostola.

V práci s mládežou budeme pokračovať v už tradičných akciách (deň rodiny, letný tábor, noc na fare) a po rozbehnutí činnosti novozvolenej farskej rady možno prídu aj nové.

Čaká nás náročný rok. Bude vyžadovať veľa trpezlivosti a pochopenia zo strany farníkov (nastanú mnohé obmedzenia fungovania kostola), zapojenia sa do prác v prípade pomoci či už s upratovaním kostola alebo inou potrebnou pomocou. Dúfam, že s Božou pomocou sa nám podarí zrealizovať tento náročný zámer a tak vynovený kostol sv. Michala bude naďalej slúžiť ako dôstojný Boží stánok s pokojnosťou celej farnosti.

Ing. Peter Bubán

PRE DETI

Ja a pôst

Začínalo pôstne obdobie, mama zavolať Lukáša. Ten ju poslušne a prišiel hneď, no odmietal jesť, pretože mu mama dala jeho obľúbený koláč. Veľmi sa tomu čudovala, veď Lukáško nikdy neodmietol jej koláče. Dokonca ani vtedy, keď bol smutný, nahneván či dokonca chorý. Vždy ich s chuťou zjedol a mamu pochválil. Tak sa ho teda spýtala, prečo. Lukáško jej s úsmevom odpovedal: „Mami, naozaj mám veľmi rád tento koláč, ale ja si neprosím, lebo som sa rozhodol, že si každý deň nedám to, čo mám rád. Pretože chcem, aby mal zo mňa Ježiš radosť a vedel, že si cením, že za nás všetkých zomrel. Aspoň nejakú mu dokážem, že mi nie je ľahostajný, aj keď sa často tak správam.“ Mama bola prekvapená, vôbec nečakala, že by jej syn niečo také urobil. „Dokonca som sa pýtal aj kamarátov a tí tiež súhlasili. Tak sa spolu zriekame všeličoho. Včera sme dokonca neboli ani na počítači a učili sme sa.“ Mama Lukáša pohľadila po vlasoch a venovala mu vrúcny úsmev.

SK

Pripravujeme:

Sviatosť pomazania chorých	7. apríl 2018
Sv. omša za uzdravenie	27. apríl 2018
1. sv. prijímanie	6. máj 2018
Púť na Budkov	19. máj 2018
Deň rodiny	5. júl 2018
Tábor s deťmi	9. - 15. júl 2018

Oznamy na sviatky:

Zelený štvrtok	Paderovce 17.00 h, J. Bohunice 18.15 h
Veľký piatok	9.00 h krížová cesta, obrady o 15.00 h
Biela sobota	poklona pri Božom hrobe 8.00 - 19.15 h
Veľkonočná vigília	19.30 h
Veľkonočná nedeľa	7.30 h a 10.30 h, Paderovce 9.00 h

Štatistika na konci roka 2017

Krsty: 16, J. Bohunice: 14 a cudzí: 2

1. sv. prijímanie: 23 detí

Náboženstvo: 223 z 259 žiakov (t.j. 86 %)

Sobáš: 8, J. Bohunice: 5 a cudzí: 3

Pohreby: 16, J. Bohunice 13 a Paderovce 3

Vydáva: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Jaslovské Bohunice

Zodpovedný redaktor: Marián Vivodík, farár. Členovia redakčnej rady: D. Krčová, S. Krajčovičová, T. Rapant, V. Čížinská, J. Čápková, M. Remenárová, J. Remenárová, L. Tököllyová.